

opusdei.org

38 NYA PRÄSTER UNDER PINGSTHELGEN.

Trettioåtta medlemmar av Opus Dei har mottagit prästvigningens sakrament i Rom. Opus Deis Prelat påminde dem om att de kommer att vara den Helige Andes redskap "för att upplysa själarna och ge svar på de avgörande frågor som ofta plågar så många människors hjärtan"

2007-05-30

Länk: Förhandsintervju med en av de nyvigda prästerna, Andrea Cumin
Länk: Bildsvit från ceremonin.

Cirka 1 500 personer var närvarande vid vigningsceremonin som firades i den romerska basilikan Sant' Eugenio. Du kan läsa en intervju med en av dem. För att se några bilder besök gärna prästvignings fotogalleri.

I sin predikan uppmanade Mons. Javier Echevarría de närvarande att "*söka den Helige Ande i djupet av vår själ*". Han inbjöd prästkandidaterna och alla de närvarande att under Pingsthelgen "*samtala med Honom, att vi skulle vända oss till Honom i de mest skilda situationer. Vårt normala liv kommer att nå både höjd och djup, få övernaturlig relief*".

PREDIKAN VID PRÄSTVIGNING AV
PRELATURENS DIAKONER

Biskop. Javier Echevarría, Opus Deis
prelat

Rom, Sant' Eugenios basilika, 26/5
2007

Kära bröder och systrar. Käraste
diakoner.

1. Sedan många månader har ni
förberett er för denna dag då Herren
Jesus genom min handpåläggning
och vigningsbönen kommer att utse
er som präster i det Nya Förbundet.
Många i hela världen – era familjer,
era vänner, alla era bröder och
systrar i Opus Dei – har bett och ber
för var och en av er.

Vår bön har varit ännu intensivare
dessa senaste dagar som en
förberedelse för Pingsten. Vi har
försökt att efterlikna Jesu apostlar
som efter deras Mästares
uppstigande till himlen hade samlats
i den Övre Salen i Jerusalem för att
hålla ihop i ständig bön, tillsammans

*med några kvinnor, Maria, Jesu mor,
och hans bröder.*[1]

Den stora dagen har äntligen
kommit. Denna basilika Sant'
Eugenio är idag för oss denna *övre
sal* där Jungfru Maria, apostlarna och
de fromma kvinnorna väntade på
den Helige Andes nedstigande.
Maria, Jesu Mor och vår Mor
undervisar oss i att be, hon visar på –
som Påven sade under sin
apostoliska resa nyligen till Brasilien
– ”hur vi skall öppna våra sinnen och
våra hjärtan för den Helige Andes
kraft, som skall sändas till hela
världen”.[2]

Ännu en gång, dold som av en slöja i
de liturgiska tecknen, skall Hjälparen
stiga ner över Kyrkan och över var
och en av oss. På ett särskilt sätt
kommer Han att utgjas över dessa
diakoner och omvandla dem till Jesu
Kristi präster: präster för alltid. Låt
oss därför samla oss i bön och

meditera över Hjälparens närvaro och agerande i Kyrkan och i själarna: Det är *Dominus tecum!*, som vi påminner oss i bönen *Ave Maria*.

2. Mässans bibliska läsningar talar till oss om universaliteten i Gud den Helige Andes heliggörande handlande. ”*Jag skall utgjuta min Ande över allt kött (...). Var och en som åkallar Herrens namn, han skall bli frälst.*” [3] Och den helige Paulus undervisar i Romarbrevet att alla vi, som har fått Anden som förstlingsgåva, *vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp*[4]; det betyder den fulla manifestationen av Guds heliggörande agerande.

Men vem är den Helige Ande? Hur handlar han? Hur skall vi förbereda oss på ett bättre sätt för att ta emot honom? Det är frågor som finner ett klart svar i den kristna läran. Den Helige Ande »är en av personerna i

den heliga Treenigheten, av samma väsen som Fadern och Sonen, ”som med Fadern och Sonen tillbedes och förhärligas” (...). Den Helige Ande verkar från början till slut med Fadern och Sonen för att genomföra Guds plan för vår frälsning» [5] Han är Faderns och Sonens oändliga Kärlek, den eviga Gåvan som de ömsesidigt ger varandra i utbyte, Bandet som förenar den Allraheligaste Treenigheten.

När vi tänker på Gud är det förhållandevis lätt att vi vänder oss till Fadern och till Sonen, som är mer tillgängliga för oss på grundval av vår erfarenhet av jordiskt faderskap och barnskap. Dessutom har vi i evangelierna många minnen av Sonen som hänför sig till det jordiska livet. Däremot är det svårare att skapa sig en föreställning om den Helige Ande, men det är nödvändigt för oss.

Den helige Josemaría påpekade att **den Helige Andes verkan kan gå oss omärkt förbi, eftersom Gud inte tillkännager sina planer för oss, och eftersom synden gör människan trög och fördunklar Guds gåvor. Men tron påminner oss om att Herren ständigt verkar: det är han som har skapat oss och upprätthåller vår existens, det är han som genom sin nåd leder hela skapelsen mot Guds barns frihet och härlighet. (jfr *Rom 8: 21*)**[6]

I verkligheten är Hjälparen föga känd bland de kristna, och därför sänder han denna önskan att umgås med honom och att utgjuta sin stora kärlek till oss. Därför kallade Grundaren av Opus Dei honom för den *Store Okände*. Det borde inte vara så. Vår Gud och Fader har visat så stor godhet att han inte nöjer sig med att ha givit oss sin Son (Jesus, det människoblivna Ordet) utan också ger oss Anden som en gåva. På

så sätt bor den ende Guden, En enda och Treenig, i våra själar alltifrån vårt dop genom den heliggörande nåden och gör så att vi kan kalla oss och verkligen är Guds barn. Kära bröder och systrar, låt oss besluta oss för att söka den Helige Ande i djupet av vår själ, att samtala med Honom, att vända oss till Honom i de mest skilda situationer. Vårt vanliga liv kommer att uppnå höjd och djup, övernaturlig relief.

3. Kyrkans liturgi är rik på symboler som alluderar på Hjälparen vilka vi kan använda oss av i vår meditation över den Helige Ande och hans verkan i själen. Sekvensen *Veni, Sancte Spiritus* som man reciterar idag och i morgon under Mässan, och hymnen *Veni, Creator Spiritus* som vi kommer att sjunga under prästvigningen, är fulla av dessa symboler. Jag skall dröja kort vid några av dessa.

Redan i den första strofen talar sekvensen om den Helige Ande som själens ljus, vi ber Honom att från himlen sända oss *en stråle av sitt ljus (emitte coelitus lucis tuae radium)*; och sedan får sekvensen oss att ropa: *O saliga ljus, tag din boning innerst i dina trognas hjärtan (O lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium)*. Ljuset ställs mot mörkret. Det är livets villkor: en värld utan ljus skulle vara död. Anden lyser upp syndens mörker, påminner oss om Kristi undervisning och hjälper oss att fördjupa den, visar oss Gud Faderns skönhet, och får oss att sträva mot himlens skatter. Så lär den Katolska Kyrkans Katekes: »Den Helige Ande är genom sin nåd den förste som framkallar tron och det nya livet i oss, ett liv, som är att känna Fadern och den han har sänt, Jesus Kristus»[7].

Åt er, mina söner diakoner, kommer Hjälparen att tillsammans med

prästämberet skänka förmågan att med auktoritet undervisa om trons sanningar och den kristna moralen. Ni kommer att vara hans redskap för att upplysa själarna och ge svar på de avgörande frågor som ofta plågar så många människors hjärtan: känslan av lidande, liv och död; vår Gud och Faders oändliga kärlek till alla sina barn; rättvisans och kärlekens plikter – de är oskiljaktiga – gentemot alla. Minns den helige Josemarías undervisning: **vi präster bör tala endast om Gud. Vi skall inte tala om politik, inte heller om sociologi, inte heller om teman som är främmande för våra prästerliga åligganden. På detta sätt skall vi få andra att älska den heliga Kyrkan och den romerske Påven**[8].

Den Helige Ande liknas också vid *vatten*. Det hörde vi i evangeliet. På Lövhyddofestens sista dag, den högtidligaste, *ställde sig Jesus och*

ropade ”Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.” Detta sade han – kommenterar den helige Johannes– om Anden, som de som trodde på honom skulle få [9].

Det blir i Botens sakrament, mina söner, som ni kan tvätta bort själarnas fläckar, förlåta synder i Jesu namn och med hans auktoritet, tack vare Gud Faderns barmhärtighet och den Helige Andes kraft. Tacka Herren – låt oss alla tacka – för denna underbara gåva som den barmhärtige Guden har lagt i våra fattiga händer, och försök få den att bära frukt. Följ den helige Josemarías exempel och råd och ägna många timmar åt tjänsten i bikten. Det är inte förlorad tid, utan till och med mycket värdefull tid, för det inte finns något större än att rädda själar, inget större än att leva i Guds nåd.

Då han är Kärlek jämförs den Helige Ande med *elden* som värmer hjärtan och får dem att flamma upp i kärlek till Gud och medmänniskorna. Som eld kom han över Kyrkan på Pingstdagen. Han ingjuter denna kärlek framför allt genom att ge oss Jesus i den eukaristiska kommunionen. Samme Ande som, när han steg ner i Marias fullkomligt rena sköte, gjorde Guds Sons människoblivande möjligt, gör nu så att brödet och vinet förvandlas till Kristi kropp och blod.

När Hjälparen stiger ner över er idag, kära diakoner, kommer han att inpräglad den prästerliga karaktären i era själar, ett outplånligt tecken som kommer att forma er i enlighet med Kristus, den högste och evige prästen och han kommer att delge er all Herrens makt som han ger åt sina tjänare; bland annat den underbaraste och mest grundläggande för Kyrkans liv:

möjligheten att handla *in persona Christi Capitis*, att utföra Kristi handlingar i det eukaristiska Offret. Med den helige Josemaría inbjuder jag er alla att tänka på **hur extraordinärt betydelsefull och riklig den gudomlige Tröstarens verkan måste vara när prästen förnyar Kalvariebergets offer då han firar den heliga Mässan vid våra altaren**[10]. Hur mycket måste vi inte tacka Gud den Helige Ande för denna kärlekens gåva som den Heliga Eukaristin är!

Slutligen skulle jag vilja påminna om ett annat tecken med vilket den Heliga Skrift talar till oss om den Helige Ande: *vinden*. Evangelisten Lukas beskriver Honom i början av Apostlagärningarna, när han berättar att *när pingstdagen hade kommit (...) hördes plötsligt från himlen ett dån, som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt*[11]. Effekten av denna plötsliga

stormvind visade sig genast: Petrus och de andra apostlarna, fria från all rädsla, började offentligt förkunna Jesu uppståndelse med stort mod och drog en stort antal människor till Kyrkan.

Vi bör aldrig glömma: hur stora svårigheterna än kan vara ibland i vårt personliga liv eller i apostolatet, desto starkare visar sig Andens verkan i den som följer hans ingivelser. Med bön, genom att ofta bruka sakramenten, med fullständig följsamhet mot Hjälparen övervinns alla hinder.

4. Jag påminde er i början om att vi är i denna basilika som i den *övre salen* i Jerusalem, samlade kring Maria. Låt oss be om hennes moderliga förbön för den Helige Fadern, för biskoparna, för de nya prästerna och deras familjer, för alla präster och för hela Guds folk. Jag gör Påvens innerliga bön för några

veckor sedan vid en liknande ceremoni till min. Benedikt XVI sade: ”Låt oss be att man i varje församling och kristen gemenskap riktar uppmärksamheten på kallelser och utbildning av präster: det börjar i familjen, fortsätter på seminariet och berör alla som i hjärtat bär omsorg om själarnas frälsning” [12].

Må denna djupt kända bön aldrig saknas i vår dagliga åkallan, så att Hjälparen – på Marias förbön, hennes som är prästernas Moder, uppväcker många och heliga Kristi tjänare i Kyrkan. Amen.

[1] Apg 1: 14

[2] Benedikt XVI, predikan i Aparecida, 12 maj, 2007.

[3] Vigiliemässan till Pingstdagen, första läsningen Joel 2: 28; 32.

[4] Vigiliemässan till Pingstdagen, andra läsningen Rom 8: 23.

[5] Katolska Kyrkans Katekes, nr 685-686.

[6] Den helige Josemaría. *När Kristus går förbi*, n. 130.

[7] Katolska Kyrkans Katekes nr 684.

[8] Den helige Josemaría: *Brev till prästerna*, 10 juni 1971.

[9] Vigiliemässan för Pingstdagen, evangeliet (Joh 7: 37-38).

[10] Den helige Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr. 130.

[11] *Apg* 2:1-2.

[12] Benedikt XVI, Predikan vid en prästvigning, 29 april, 2007.

.....

nya-praster-under-pingsthelgen/
(2026-03-04)